

OpenOffice.org maratoni sűgófordító hétvége

A mai kiélezett helyzetben a GNU/Linux legkomolyabb segítségével abban, hogy az irodákba is betörjön, az OpenOffice.org irodai programcsomag.

Bár vannak más szövegszerkesztő, táblázatkezelő és egyéb feladatok ellátására alkalmas „irodai” programok, de vagy fizetős termékekről van szó, vagy messze nincsenek olyan szinten, hogy felvegyék a versenyt például a Microsoft Office csomaggal. Az OpenOffice.org egy lelkes csapatnak köszönhetően már magyarul szól a felhasználóhoz, sőt helyesírás-ellenőrző résszel is büszkélkedhet. Ami eddig hiányzott, az a magyar nyelvű sűgó. Már közel egy hosszú éve várat magára az angol sűgó lefordításának nehéz kérdése. Tovább nehezítette a helyzetet, hogy több érdekcsoport különböző célokat szem előtt tartva nem egy irányban „húzta a szekeret”. A civódást most is, mint ahogy tavaly, *Somogyi Péter* oldotta meg, aki magára vállalta egy következő fordítóhétvége megszervezését. Szerencsére a mostani hétvége szervezésében ismét sokan segítettek. De miért is külön kihívás a sűgó lefordítása, és meddig jutott a csapat? Hogy ezt jobban megértsük, tudnunk kell, milyen állapotban volt a fordítás. A programot már lefordították. Elméletileg. Azért írom, hogy elméletileg, mert nem történt meg a program fordításának komoly és egységes lektorálása, az eredmény pedig – valljuk be – sokszor kusza, következtelen kezelőfelület. Ráadásul egy olyan programról van szó, amelynek a tudása rendkívül szerteágazó. (Már-már szállóigévé vált a fordítók között az alábbi mondat: „Nahát, fordítás közben megtanulom használni a programot!”.)

De nem itt volt az egyetlen zavar. A sűgó, ami alapján dolgoztunk (amit a program mellett megtalálhatunk), valójában egy korábbi termékhez készített német nyelvű sűgó fordítása volt, ebből kifolyólag egyrészt gyakran értelmetlen mondatokkal találtuk szembe magunkat, másrészt olyan leírásokkal, amik már rég nem voltak pontosak. Szerencsére az egyik komoly diót, a sűgó xml formátumának kezelését *Noll Jánosék* programja levette a fordítók válláról, cserébe viszont néha komoly fejtörést okozott, ha valamelyik mondat szerkezetét kívántuk átalakítani.

No, ezeken az akadályokon mind átverekedtük magunkat, majd elkezdtük a fordítást, az összegyűltek a Rózsa Művelődési házban (a nagybetűs Helyszínen), a többiek pedig az ország számos pontjáról, weben keresztül. (Pontosabban kezdték, mert én, több sorstársammal egyetemben, órákon át a gépem felélesztésével bajlódtam, de ez egy másik történet...)

Szerencsére a rendkívül nagy falatnak tűnő munkát a program kis „rekordokra” osztotta, így a fordítás menetét folyamatosan követhettük. Sőt volt, aki kifejezetten a minél több rekord lefordításának délibábját követve döbbenetes sebességgel gyártotta a magyar mondatrészeket. Igaz, akadt, aki csak a harmadik napon vallotta be, hogy valójában nincs is angol nyelvű sűgója, mi több: az OpenOffice.org sincs nála telepítve. Ráadásul

volt, aki nem is Linux vagy Windows alatt dolgozott (ugyanis az OpenOffice.org Windows alatt is fut), hanem nagy büszkén egy Macintosh világító almácskája mögé bújva kalapálta a billentyűket.

A csapat hangulata jelentősen javult, amikor a pénteken hozott ellátmány részét képező mélyfagyasztott diókrémes palacsinták keménysége szombat délelőttre emberi fogyasztáshoz megfelelő szintűre csökkent.

És végül elkészült a magyar sűgó is

Egy terület viszont komoly vitákat váltott ki, ez pedig a szóhasználat. Aki rendszeres olvasója magazinunknak, pontosan tudja, hogy én elsősorban a „magyar magyartásokat” részesítem előnyben, így gyakran előfordult, hogy egy-egy szónál igyekeztem a nem létező fordítói szótárt módosítani (mint például a szerintem szörnyű kombipanel vagy a teaurusz esetén). Sőt ami a szabad fejlesztésekre jellemző, itt is kialakult: ahány ember, annyi vélemény. A jobb gombra előugró helyi menüt például több csodanévre is elkeresztelték. Ha valakit érdekelnek ezek a szavak (a teljesség igénye nélkül), látogasson el a szotar.kiskapu.hu címre, és keressen rá az „(oo)” szövegrészre.

Nagy előny volt viszont, hogy Péter a program teljes forrásával jelen volt, így a fordítás közben a programban talált következtelenségeket azonnal ki tudtuk javítani. Amíg az ember nem kerül közvetlenül szembe a program felhasználói felületével, eszébe sem jut, hogy milyen rendkívül nehéz egy párbeszédablakot úgy kitalálni, hogy a gyorsbillentyűk a helyükön legyenek, a rövid szövegek találóak legyenek, és a felhasználó gyorsan kiismerje magát. Végül is a munka döntő többsége elkészült, és azzal együtt, hogy a fordítás nem teljes, hiszen csupán a közös alapmodult és a szövegszerkesztőhöz tartozó részt fordítottuk le, a sűgó így is eleget nyújt ahhoz, hogy egy lelkes titkárnő megismerkedhessen az OpenOffice.org szövegszerkesztőjének alapjaival.

Szy György (Szy.Gyorgy@linuxvilag.hu)

A Linuxvilág főszerkesztője,
a Kiskapu Kiadó vezetője.
Mindenki levelét örömmel várja.